

Jan Kašparec a Pavel Coufal, druhá a pátá generace posluchačů TWR-CZ (a vděčných, jak na sebe prozradil kazatel Pavel: „Signál z Monte Carla se pořád ztrácel, ale poslouchali jsme. Poslouchali jsme s touhou, s takovou žízni slyšet Boží slovo a nechat se oslovit“).

Pavel Hromádka a Lenka Malinová.

Petra Oppeltová byla jednou z prvních moderátorek TWR-CZ, Pavel Hromádka dnes točí nejen Doteky.

Šéfredaktor internetových novin Křestan dnes Rastislav Čizmár a Josef Gábor.

Technickou částí prováдел Daniel Zeman, a především muži měli spoustu otázek.

Na každém pracovišti byli hosté informováni o službě daného úseku. Prekvapil nás jejich zájem. Některým trvala prohlídka s výkladem i dvě hodiny.

Sobotní program začal besedou s autorem seriálu i knihy Pradějiny, dr. Jiřím Benešem. Součástí besedy byla autogramiáda s možností nákupu jeho knih.

V prostorách rekonstruovaného objektu BJB Brno byl dostatek místa pro malé občerstvení a osobní rozhovory (Renata Maleňáková, Helena Brdečková a Pavel Coufal).

Společné, zpívané chvály.

Kateřina Hodecová a Steigerovci.

Závěrečné požehnání.

Za externí spolupracovníky hovořil Pavel Hromádka.

Iva Viktorinová a Karel Káňa si sdělují zážitky.

Lída Hojková a Hana Kratochvilová (KMS).

Pro hosty dne otevřených dveří a především pro hosty nedělní slavnosti bohoslužby jsme dostali 1250 ks svatebních koláčků (ořechové, tvarohové, makové a povidlové). Sponzorům děkujeme ze srdce i z ledvín, kam přímo padaly... ☺

Malý generální úklid před domem i v domě a jak vidíte, Lucie byla u všeho.

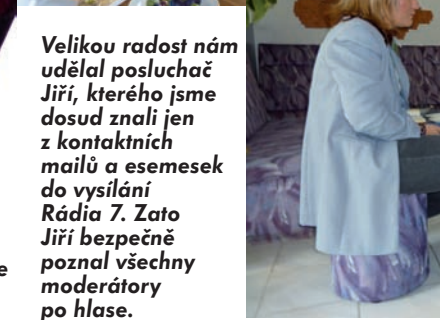
Přijeli hosté zdaleka i blízka, autem i vlakem, pěšky i na vozičku. Ze Slovenska i z Čech a všichni s úsměvem.

V přijímací hale naší budovy vyslechly jednotlivé skupiny základní informace o práci TWR-CZ a pak se vydaly na prohlídku budovy.

Zasedací místnost se také těšila velkému zájmu. Celková účast předčila naše očekávání – taktak jsme stačili provázet a přišlo kolem 150 hostů.

Velikou radost nám udělal posluchač Jiří, kterého jsme dosud znali jen z kontaktních mailů a esemesek do vysílání Rádía 7. Zato Jiří bezpečně poznal všechny moderátory po hlase.

Třicet minut před oficiálním začátkem sloužila zpěvem skupina Terebint. Kapela pojala malý koncert jako velkou gratulaci a mnozí z pracovníků byli příjemně dojeti. Děkujeme!

V rámci krátkých vzpomínek a pozdravů mluvil také současný předseda Rady TWR-CZ, Petr Raus. Připomněl i mezinárodní kontext služby TWR.

Z Rakouska nám přivezli povzbuzení Josef Gábor s manželkou.

Zuzka Lořtková: „Když TWR-CZ začínalo svoji práci v Brně, tak já jsem se učila svoje první slova – byl mi jeden rok. Nikdo by tehdy neřekl, že za 20 let budu pracovat v rádiu, které vysílá tisíce slov o naději.“

Dlouuuuholetí spolupracovníci, manželé Steigerovi, HCJB.

Před rozloučením byli na podium pozváni všichni současní pracovníci TWR-CZ a přišli za námi i někteří bývalí...

Průběh slavnostní bohoslužby moderovala Jitka Hovořáková.

Místo slov o službě TWR-CZ hovořil nový krátký film. Všichni pozorně sledovali.

Památku Večeře Páně vedl kazatel hostitelského sboru BJB Brno, Pavel Coufal.

V průběhu bohoslužby zpěvem sloužila Jiřina Markovová se svými hosty.

Petra a Jirka Eliášovi jsou doma v TWR i v Terebintu.

Slavnostní bohoslužba

12. 9. 2010

Z proslovu Karla Káni:

Jde tady o srdce, protože práce TWR je práce evangelizační a misijní. Kdyby tito lidé hledali uznání, peníze či slávu, našli by je spíše jinde. Apoštol Pavel to prožil na sobě, a své prožitky shrnul ve 2. epístole Korintským (6:9) takto: „...jsme neznámí, a přece o nás všichni vědí; umíráme – a hle, jsme naživu; jsme týráni, a přece nejsme vydáni smrti; máme proč se rmoutit, a přece se stále radujeme; jsme chudí, a přece mnohé obohacujeme; nic nemáme, a přece nám patří vše.“ Pracovníci TWR jsou povětšinou neznámí – a přece o jejich službě všichni vědí. Rádio jako takové zůstává ve stínu mnohých komerčních stanic – a přece nás stále znovu překvapuje, kolik lidí TWR poslouchá. „...jsme chudí, a přece mnohé obohacujeme“; i tehle citát na TWR sedí. Zatímco komerční stanice jsou pro své majitele zdrojem velkých zisků, TWR financemi neopývá. Z lidského pohledu: jsme chudí. Ale našim zajišťovatelem a opatrovatelem je Bůh. Mohlo by se několikrát zdát, že umíráme. A hle, jsme naživu. Protože nežijeme z byznysu, ale z Boha. Od Něho máme, co je k provozu rádia potřebné. Po lidsku chudí – ale vysláním dobré zprávy mnohé obohacujeme. „Nic nemáme – a přece nám patří vše.“ Ano, v Bohu máme vše. Jemu patří stříbro a zlato země, Jeho je dobytek na tisíci horách. On opatří. Nemáme to „vše“ v rukou nebo na účtech. Máme to v Bohu. Jsme závislí na Něm. A to je pro nás dobře. Máme vše, ale potřebujeme o to prosit. Máme vše, ale klíčem je vztah k živému Bohu. Bez toho vztahu by naše vysílání ztratilo ostrost a tím i smysl. Vždyť nevysíláme proto, aby se doplnilo spektrum rozhlasových stanic o jednu křesťanskou. Vysíláme, aby lidé slyšeli a byli spaseni. Aby slyšeli a rostli ve víře. To je privilegium, úkol i břemeno TWR.

Hlavní slovo měl kazatel AC Břeclav, Karel Káňa: Jsme chudí a přece nejbohatší ze všech...

Marie Frydrychová: „Když jsme začali spolupracovat s Proglasem, dělala jsem pořad, který poslouchaly i malé děti. Předtáčelo se to dopředu a tři dny před Vánoce jsem si uvědomila, že zítra v rádiu řeknu „děti, zítra už je Štědrý den“ – a ono to nebude pravda, protože bude až pozítří. Vydělala jsem se k smrti, protože to dětem nemůžu udělat. No nic, kolegyně v rádiu bez řeči jeli do Proglasu, našli připravený pořad v jejich archivu a upravili ho. Když jsem o tom všem přemýšlela, pochopila jsem tehdy, co to je Tělo Kristovo. To není jako ve světě, kde každý číhá na chybu druhého – tělo Kristovo je, že ti schopnější zakrývají chyby těch slabších, a to vše proto, že mají jediný cíl – aby Otec byl oslaven v Synu, který jako nejschopnější smazal naše chyby“

Slavnostní bohoslužba byla velkým poděkováním za lást k rozhlasové službě v naší zemi. Aleš Bartošek zahájil s poznámkou „co je 20 let české redakce proti 2000 létům lásti“.

Peter Kolárovský: „To, co mě za ty roky nejvíce oslovuje, je to, jak jste se vyprofilovali. Je to zaměření na misi. U vás vidím, že to není jen na propagačních materiálech. Za ty roky spolupráce jsem mohl poznat, že to je vaše osobní nastavení. A toho si velice cením.“

Bohuslav Smutný: „V roce 1972, za hluboké totality, mi zavolal kazatel, zda bych nenahrál nějaké písničky pro rádio „Monte Carlo“. Řekl jsem ano a v sedm hodin večer zvonil zvonek. Čekal jsem na zahraniční návštěvu nervózně za dveřmi, abych okamžitě otevřel a oni mohli vejít dovnitř. Ovšem k mému překvapení se po otevření dveří ozvalo hodně hlasité zahalování: Pokoj domu tomuto!!! – dobře slyšitelné až na půdu – to byl bratr Miloš Šolc. Netušil, že nad námi bydlí ostražitý major policie a zároveň předseda uličního výboru komunistické strany. Honem dovnitř a s bratrem. Helmutem Menzelem jsme hned ten večer natočili několik písní.“

Pomoc při podávání chleba a kalicha s vínem zajišťovali pracovníci TWR-CZ (Lida Hojková).

Vlastimil Kolegar a Katka Utěkalová.

